

Præterea † dato, sed non concessio, quod aliqua dif-
famatio delicti probata esset contra accusatos, etiam si
in contrarium nihil probatum fuisset in specie, illa tol-
leretur per probationem bonæ famæ factam ab illis, se-
cundum Alexand. consil. 14. num. 8. vol. 3. & tenet optimo
me Aufrer. decis. Capela Tholofan. 379. gloss. fin. & bene
Thom. Grammat. consil. crimin. 37. adjin. num. 23. & 24.
& consil. 38. num. 16. 17. & 18. & consil. 44. num. 4. 5. & 6. &
vot. crimin. 3. num. 27. & 28. & Hippolyt. consil. 7. & idem
in præst. §. diligenter, num. 105. 106. 107. & 109. & in d. ver-
sic. plurimum, num. 153. & Roland. a Valle consil. 16. num.
24. & duobus sequentib. lib. 1. vbi concludit, reum esse
hoc casu abfolendum, etiam si esset contra eum in-
dicium sufficiens ad torturam: quod hodie expresse
approbat in l. 26. tit. 1. part. 7. ibi, e si las pruebas que fue-
sen dadas contra el accusado, no dixerint, & testigiasen cla-
ramente el yerro sobre que fue fecha la acusacion, y el accus-
ado fuese home de buena fama, dene lo el juez gador quitar
por sentencia.

Minus obstat asserere, quod ob grauitatem huius
delicti & quia non succederit, possit probari indicium
& argumentis: quoniam ipsa deficiunt in praesenti ca-
su, nec mandatum presumitur, vt supra est dictum.
¶ Sicque † remanet in suo vigore l. fin. C. de probat. ob-
disponens, probationes in causis criminalibus debere
esse luce meridianæ clariores: cui consonat d. l. 26. tit. 1.
part. 7. & l. 7. tit. 31. part. 7. & l. 12. tit. 14. part. 3. & l. 8. eius-
dem tit. & l. 10. tit. 11. part. 3. quia satius est, nocentem im-
punitum relinqui, quam innocentem damnare, ut in
Labentem. versic. satis. ff. de pen. est optimal g. tit. 31.
31 part. 7. ¶ Item, † in crimine etiam enormi debent pro-
bari solemnitates, quæ in aliis criminibus, & constare
reum esse vere delinquentem, vt probat Thomas
Grammat. vot. 34. num. 23.

Nec contra Dominum Christophorum aliquid
probatur eius, quius accusatur, indicium, praesumptio
neque inimicitia, ipse vero probat inimicitiam cum vul-
nerato, atque negatiuam coactatam loco & tempore,
sicque nulla culpa aduersus ipsum probatur. ¶ Quod
si † praecessit inimicitia inter eos ex tractatione &
conuerlatione, postea sequuta probatur amicitia &
reconciliatio, quatenus inimicitia praecessit: ita tenet
cum aliis Thomas Grammatic. vot. 34. num. 5. Nec
ad rem pertinet, quod aliqui ex testibus reorum sint
accusati: sicque videtur, ipsos non esse idoneos testes.
¶ Quoniam † praedicti testes nullam culpam habent, nec
contra eos probatur: sed potius videntur accusati per
calumniam, ne producerentur in testes per reos, quod
est remedium procuratum, & hoc non obstante sunt
idonei testes ad defensionem, vt tenet Bald. in l. sed reproba-
ri, §. amplius, ff. de excusat. tutor. & in auctoritate testis pro-
ductus, num. 5. C. de testibus, Capoll. cautel. 4. & 5. Ias. in l.
ff. seruus plurim. §. quis ante, num. 6. ff. delegat. i. Alber-
tic. in tract. de testibus, §. expedita, num. 34. volum. 5. tract.
duorum Doctorum, fol. 182. Felin. in cap. fin. de testibus.
¶ Et † quamvis duo ex praedictis testibus famili ci-
domini Christophori videantur in suis dictis aliquantum
varii siue contraria in eo, scilicet, an ambo vel unus
eorum tantum eadem nocte domino suo vestitum præbue-
runt, non tamen ob hoc accusari possunt de periurio,
licet detur occasio iudicii inquirendi, argumento text.
optimi in l. duobus, §. fin. ff. de iure iuri. & ibi tenet expresse
Bald. Idem Bald. in l. testibus, n. 9. C. de testibus. sicq; valent dicta
testium supradictorum, vt tenent plures Dd. relati per
Iacob. de Nouell. in practic. & theoretic. caus. crimin. num. 31.
quæ est post practicam Follerii fol. 540. Vnde nemo
istorum testium debet puniri, quod refert & sequitur
Hippolyt. plures referens in rubric. C. de probat. ob-
num 412. Thomas Grammatic. vot. criminal. 26. num. 14.
35 & sequentib. Imo † fortius dicit Ioan. Andri. in cap.
titia inf-

nibil obstat, de verb. signific. quod melius dicuntur pro-
bare testes, quando per diuersa deponunt in eundem
rei finem, quæ si per eadem verba, quia tunc dicerentur
testificari per eundem premeditatum sermonem, quæ
probatio a iure non admittitur, vt in l. 3. ff. de testibus. se-
quitur alios referens Roland. a Valle consil. 33. num. 8.
lib. 2. Maxime, † quia testes inter se vari & contrarii
reducuntur ad concordiam, si fieri potest, vel statut
dignioribus, & non sunt torquendi. Coepol. consil. cri-
min. 60. in princ. num. 2. quia dicta testium non sunt cal-
umnianda, sed iuuanda & reducenda ad concordiam,
vt in cap. cum tu. de testibus. & ibi Doctores, & in specie Ro-
land. a Valle d. consil. 33. num. 14. lib. 2. ¶ Præcipue, † quia
sufficit, testes in facto principali esse concordes in his,
in quibus consistit substantia negotii, licet in aliis dis-
cordent, Thomas Grammat. vot. 36. num. 7. & 8. Imo
etiam si in substantia negotii in modo contradic-
tum, non vitaret, secundum eundem ibi, num. 10. Imo di-
ctum testis annectens falsitatem aliquam, etiam
scienter, dummodo non tangat substantiam vel cir-
cumstalias negotii, super quo deponit, vt si dicat, con-
trahentem esse aliunde, quam sit, vel alterius affinem,
quia sit, vel quod domus, in qua confectum sit instru-
mentum, sit alterius parochia, quam in veritate sit, vel
si sibi contradicat in modo, valet & non dicitur va-
rius, vt cum aliis tradit Roland. a Valle d. consil. 33. num.
5. & 7. de quo videtur est Menoch. de arbitrat. judic.
cafu. 20. p. tot. post Bernar. Diaz reg. 745. & ibi ipsius ad-
dit. * Quamvis contrarium possit alioстeneat Bec. con-
sil. 86. num. 15. cum seq. lib. 1. maxime, si iurauit dicere ve-
ritatem super omnibus. * Item, quando testis dicit, se
non vidisse, intelligitur, quod ipse sciat, secundum Curt.
in tract. de testibus. num. 109. vol. 5. tract. dier. Dd. fol. 175.

Neque † Dominus Franciscus tenet exhibere fa-
mulum suum, qui a se exigitur, cum ipse eum non de-
tineat & ignoret vbi sit, vt iurauit, & præterea curauit
eum procedere, faciendo diligenter eum perquiri in
multis & diuersis locis, & inueniri non potuit, vt est
notorium: ad quod est text. in l. apud antiquos, ad fin.
versic. de eo autem, C. de furt. & seru. corrups. vbi domi-
nus non tenet pro famulo, quoties est homo liber
& suu potestatis, nec eum exhibere, quia solum ad id
tenetur, quando eum præpositus alii officio vel mi-
nisterio, & in eo deliquerit, & non alias, vt tenet Bart. in l.
i. 6. familia, ff. de publ. & vecig. & expresse Paul. ibi: item
Bald. in l. obseruare, §. profici. i. ff. de offic. pro consul. & legat.
item, quando eum detineret, vt per tot. ff. de liber. homin.
exhib. ¶ Quæ † detentio sive possesso rei, quæ exhibe-
ri petuit, probanda est ab auctore, si a reo negetur, vt in
l. 2. §. fin. ff. ad exhibend. & ibi Dd. Ias. in §. præterea, num. 47.
Instit. de act.

Præcipua autem causa inimicitæ, quæ ab aduersis
partibus allegatur, est quædam rixa, quæ praecessit inter
ipsum vulneratum & alium consanguineum reorum,
quæ non tangit reos, imo duobus testibus contellibus
probatur, dictum Dominum Franciscum non fuisse
præsentem dictæ rixæ, nec eam sciuisse, nisi post mor-
tem vulnerati: idq; iurat ipse Franciscus, quod sufficit,
cum ignorantia iuramento probetur, quia scientia vel
ignorantia dependet ab animo & conscientia ipsius. Vnde
† circa hoc standum est solo iuramento eius, iuxta ea, 41
quæ tradunt Dd. in §. sed iste quidem, versic. namque scit,
præcipue Ias. ibi num. 88. de act. Gomez col. fin. & Ias. num.
22. Felin. in cap. significat, el. 1. num. 23. & 4. de homi-
cid. Rebuff. de nominat. i. quæst. numer. 24. fol. 120. & aliis
plures.

Item probatum existit, dictum occisum fuisse homi-
nem malevolum, verbisq; & facto plures iniuriasse: &
ex † verbis iniuriosis oritur capitalis inimicitia, vt pro-
batur, expressus in cap. veniens, el. 1. de iure iuri. ibi, consu-
tia inf-

Consilium Trigesimumquintum.

ria inferendo certavit, propter quod cum graues inimicitias in-
curreret, & ibi notat Bal. in fine, & Hippolyt. in l. 1. §. præterea,
numer. 57. dicens secundum hoc iudicatum fuisse, ff. de
quest. Thom. Grammat. vot. 6. numer. 4. & 5. optime Mar-
cus Blancus de indicis, numer. 104. vol. 10. tract. diuers. doct.
fol. 71.

¶ Vbi † alios plutes allegat, & inquit, numer. 175. fol. 74.
quod si vulneratus, vel interfactus fuerit aliquis &
ignoretur a quo, doctores communiter distinguunt in-
ter inimicitiam leuem & grauem, seu capitalem, vt ex
leui inimicitia non oriatur indicium contra inimicum,
vt notatur in c. cum oporteat, de accus. & in auth. si dicatur,
de testibus & ibi Salic. ex gravi inimicitia tunc oriatur in-
dicium, & quod omnes Doct. indifferenter tenentur.
Sed in praesenti casu nulla inimicitia probatur ad-
uersus reos, nec ad notitiam eorum peruenisse præd. ri-
xam inter occisum & alium causatum, ex qua volunt
subintelligere præd. inimicitiam ratione consanguinitatis,
ergo reis non nocet, maxime cum interfactus ha-
bet etiam inimicos, vt probat Thom. Grammatic. vot.
6. numer. 5. & 19. Vbi addit. quod non præsumitur notifi-
catum, nisi probetur. Huic meo consilio se subscripe-
runt alii quam plures magni aducati, & productum
fuit iudicis regio specialiter deputato à regia maiestate
super prædicto delicto, & supradictos reos condemnauit
maximus poenis pecuniaris & exiliis, sed ab ipsius senten-
tia fuit legitime appellatum ex parte reorum, & deduc-
to negotio ad regiam cancellariam Vallisoleti, sim-
ul & hoc consilio in gradu appellationis fuerunt in
totum absoluti absque expensis illius instantia, & re-
uocata prædicta sententia prior contra eos lata anno domi-
ni 1575. mense Septembri. Laus Deo.

SUMMARIUM.

1. Testis sibi contrarius, aut varius absque villa correctione vel
insta causa ipsius non facit fidem, imo punitur defal. &
num. 2. & 3.
4. Testis qui sibi est contrarius, vel varius vel falsum dicens in
vno, non facit fidem in reliquis, nisi falsitas sit circa ali-
qua accessoria, vt in num. 5.
6. Accusatus non potest esse testis in eadem causa.
7. Testis deponens in his, que pertinent ad suam exoneratio-
rem non est idoneus, nec deponens de facto suo ex quo ei-
laus, vel visuperium scribi potest, vt in numero 8.
9. Officiali publico, prout est iudex, nec arbitrio in formam te-
stium productis non creditur in pertinentiis causa, nec e-
tiam notario productis in testem dicenti testatorem fuisse
sancte mentis tempore conditi apud se testimoni.
10. Testis affreni aliquid in iudicio cum iuramento standum
est etiam si extra iudicium contrarium dixerit. Hoc ta-
men intelligitur quotiescumque sententia est lata, secus si
non sit lata, quia tunc tantum detrahitur dicto huic mo-
di testis, vt non feratur sententia secundum id, vt in num.
11. & non adhibetur ei tanta fides sicut adhibetur si con-
trarium non dixisset extra iudicium, vt in numer. 12. Si
autem dictum extra iudiciale est, quodcumque cum iuramen-
to, est testis peritus & salsarius & nullam fidem facit, vt
in numero 13. & 14.
14. Testis semel peritus quantumcumque emendatus sit de cri-
mine in nullo casu etiam exceptis admittitur.
15. Incarceratus in vinculis publicis non potest esse testis contra
alium in causa criminali.
16. Unus testis solus nullam fidem facit, etiam si deponat de pro-
prio factu, vt in num. 17.
18. Iudex eo tempore, quo est iudex causa, maxime cum agit de
sua exoneratione, non est idoneus testis.
19. Incarcerati lucite possunt recipere, & legere literas familia-
res absentis pro delicto, & numeris sequentibus.

CONSILIVM XXXVI.

Vlo processu causæ criminalis contra admodum
illustrem Domin. Federic. & consortes accusatos,
plura sunt videnda, & discutienda, ex quibus liquido
constabit ipsos esse absoluedos ab accusationibus
contra eos propotius.